

Det var faktisk udtryk for, at det jo er ministeren, der skal godkende den vedtægt, som under alle omstændigheder skal udarbejdes, og det er jeg villig til at overlade til ministeren ud fra – som jeg sagde – at lovens § 5, stk. 1, burde være rigeligt.

Ministeren sagde så, at lovgivningen – og også den her lov – skal afspejle den virkelighed, vi befinder os i. Det er jeg enig i; selvfølgelig skal den det. Men det behøver ikke at betyde, at man laver så detailreguleret en lovgivning, som ministeren her lægger op til.

Man kunne også lave en lovgivning om, at det er regnvejri i dag. Den skulle så reguleres på det tidspunkt, hvor det holder op med at regne – og så kan vi få nok at se til.

Nej, det, man kan gøre, er selvfølgelig at træde et skridt baglæns og se tingene lidt mere fra oven og så lave en mere generel lovgivning. Så kommer vi frem til det, som ministeren selv har sagt, nemlig at vi senere i denne samling vil se, at der netop kommer forslag til en sådan mere generel lovgivning, og dermed er vi igen tilbage ved det, som jeg sagde tidligere: Forslaget er overflødigt, og det er spild af Tingets tid.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Som ministeren var inde på, er det jo en gammel sag, hvordan vi klarer sektorforskningen i dette land. Hvordan forener vi det behov, vi alle sammen har for akademisk frihed og for at få god forskning, med den nødvendige pligt, som institutterne har til at udføre pligtforskning?

Jeg forstår stadig ikke helt ministerens forklaring om, at det sidste kræver instruktionsbeføjelser. Det forekommer mig, at det må kunne løses ved en kontrakt, som ministeriet jo allerede har med Risø, men o.k. – det går vi dybere ind i under udvalgsarbejdet.

Jeg er i øvrigt meget tilfreds med den måde, hvorpå ministeren redegjorde for, at han nu sammen med ordførerne vil diskutere disse ting og måske lade dette blive ikke kun en lov om Risø, men en lov om sektorforskningsinstitutter.

Dér er jeg fuldkommen enig med ministeren: Sektorforskningsinstitutterne skal ikke flyttes fra deres fagministerium. De har en faglig tilknytning; der er en grund til, at vi har institutterne under Miljøministeriet, Landbrugsministeriet, Fiskeriministeriet osv. Det skal der ikke gøres noget ved. Men regelfastsættelsen, der sikrer den akademiske frihed og dermed god forskning, er naturligt forskningsministerens

ressortområde, og det var også det, ministeren lagde op til.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil jo nødig misforstås derhen, at det jeg sagde skulle tolkes i retning af, at jeg synes, at Folketinget skal blande sig i ressortslagsmålene mellem forskellige ministerier.

Det, jeg er optaget af, er det samme, som SF's ordfører har været optaget af, nemlig at vi sikrer os, at det er en forskning, som er i en arms længde fra det ministerium, som bestiller forskningen, og at vi sikrer, at de oplysninger, som man når frem til via forskningen, bliver publiceret helt frit, selv om de måske ikke helt passer til ministeriets politik.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Hr. Tom Behnkes indsigt i de vejrmæssige forhold skal jeg ikke blande mig i.

Men jeg vil sige, at lovforslaget her giver mulighed for, at Forskningscenter Risø får en ramme om sin virksomhed på bare 7 paragraffer.

Der er ikke tale om nogen detailregulering. Der lægges op til, at Risø, der startede som en nuklear energimæssig forskningsinstitution og nu har bevæget sig i retning af at være både forskningsinstitution inden for materialeforskning, inden for miljøforskning, også kan udvikle sig i den retning i fremtiden. Der er ikke nogen forskningsmæssige eller lovreguleringsmæssige afgrænsninger af, hvordan forskningscentret har mulighed for at udvikle sig i fremtiden. Det er altså ingen detailregulering, men en præcisering af, hvad Folketinget igennem mange år har været enig om at sektorforskningen skal bidrage til, nemlig bl.a. langsigtet vidensopbygning inden for det forskningsmæssige felt, man har gennem en basisbevilling.

Det lovgives der nu om at forskningscentret skal have. Der lovgives om, at forskningscentret også skal tage aktivt del i forskeruddannelsesaktivitet, hvilket forskningscentret allerede gør i dag. Det præciseres nu også i lovgivningen, at der er en publiceringsforpligtelse. Som fru Hanne Severinsen også var inde på her, er det vitalt for forskningen, at der både er mulighed for frit at publicere, ytre sig om sit forskningsmæssige grundlag, og det er også vitalt, at der er mulighed for det inden for sektorforskningen, ikke kun inden for grundforskningen på vore højere læreanstalter.